Vinterferie 2012 på

Gran Canaria

fra den 4. februar til 11. februar.
Flyvetid ca. 4½-5 timer.

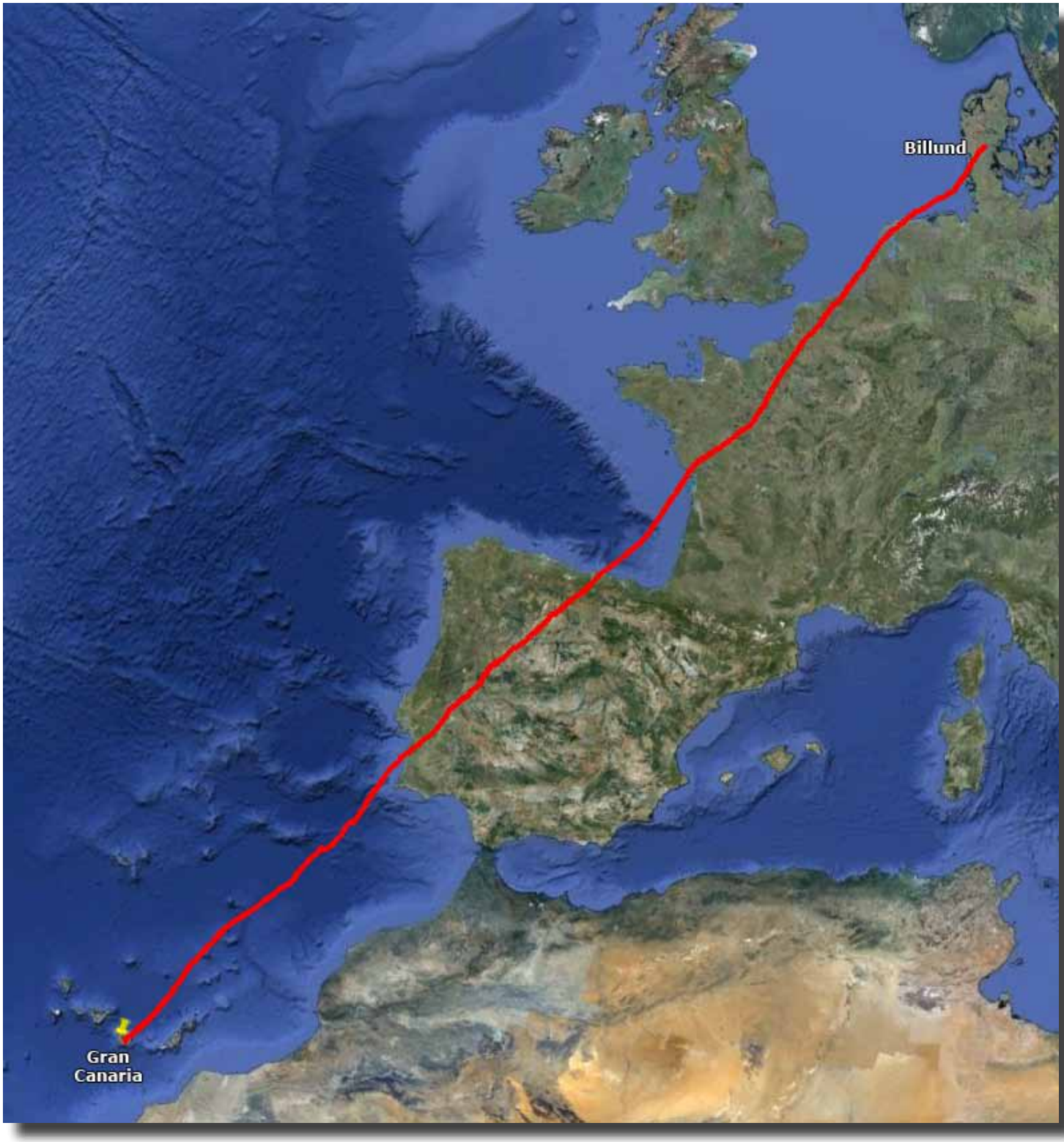

Vi boede på Apartsuite Mogan Princess ved Playa Taurito.
Flyselskab: Jet Time. Rejsearrangør: Star Tour.
Vi havde lejet bil hjemmefra og afhentede og afleverede den i lufthavnen på Gran Canaria.

Hotellet ligger højt oppe på klippen.
Vi boede i en 1-værelses lejlighed på 8. sal med balkon og havudsigt.

De første par dage havde denne fine svane lagt sig til rette på vores seng, når vi kom hjem fra den daglige tur.

Udsigten fra balkonen fejlede bestemt ikke noget.
Vi kunne sidde og se over til Poerto de Mogan og ned på poolområdet ved "vores" strand Playa de Taurito.

Badestranden neden for hotellet.

Vores hotel ligger et godt stykke oppe på klippen. Det kunne lade sig gøre at gå derfra og ned på stranden, men da vi havde en bil, kørte vi nu derned, de par gange vi var der.

Et par billeder mere fra området nede ved stranden.

Restauranten, der hører til vores hotel ligger bag de spejlende ruder. Vi spiste der et par gange i løbet af ugen.

Til højre et kig ud fra vores balkon og op i dalen.

Den første køretur bragte os over til vestkysten af Gran Canaria. Vi nød landskabet undervejs, holdt ind, hvor der var noget at se. Bl.a. var vi inde i en kaktushave i El Hoyo.

En rimelig gold ø, men så pludselig dukker det den oase af palmer op.

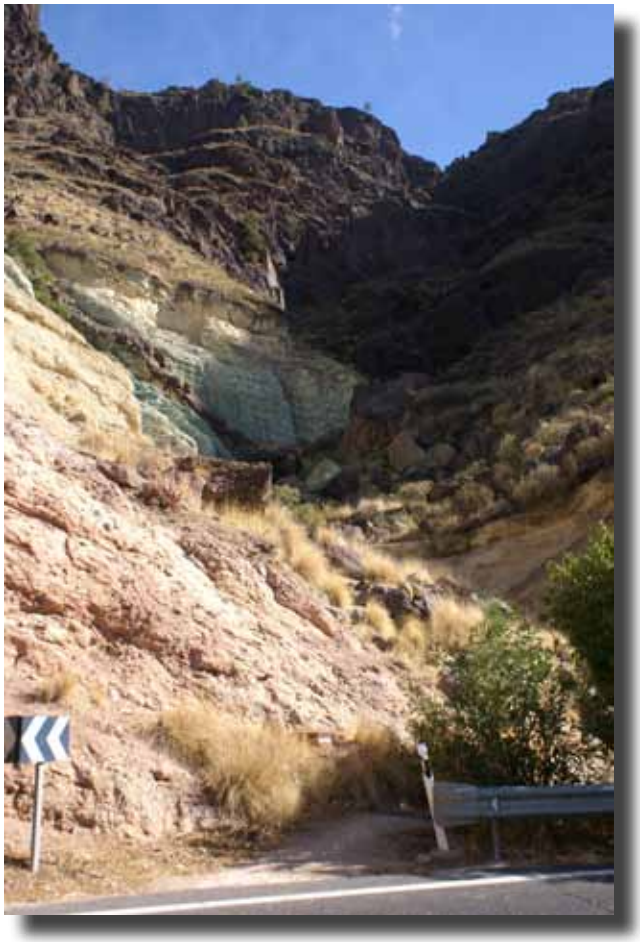

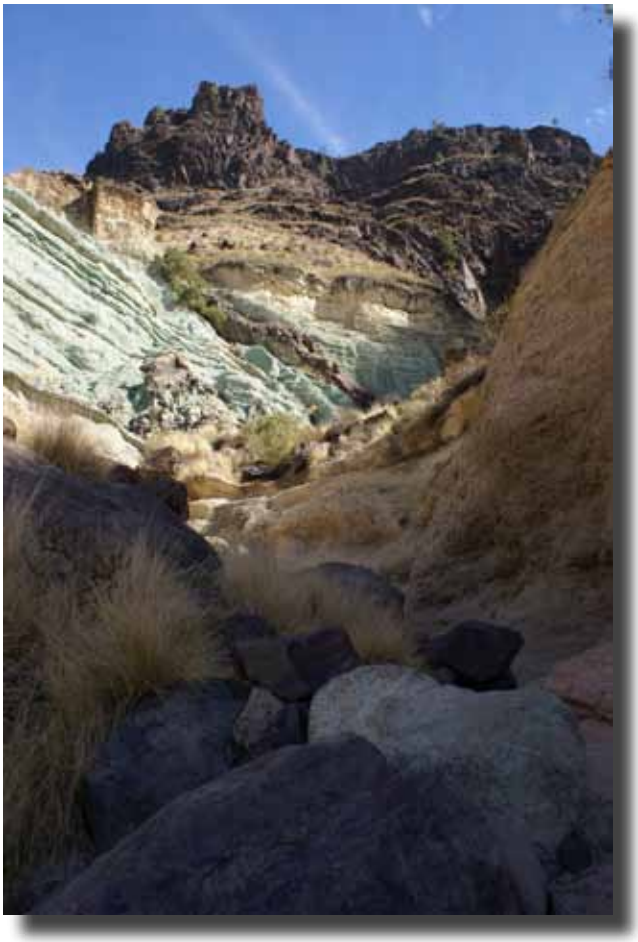

Her er klippen helt grøn af kobbersulfat, et resultat af fordums tids vulkan aktivitet.

Ved parkeringspladsen var der en frugtbod med alverdens frugter og friskpresset apelsinsaft.

Lige et par billeder mere fra det golde landskab.

Kaktus, som vi kender dem fra Arizona.

På vejen kom vi forbi en kaktushave/planteskole og den måtte vi selvfølgelig også lige se på.

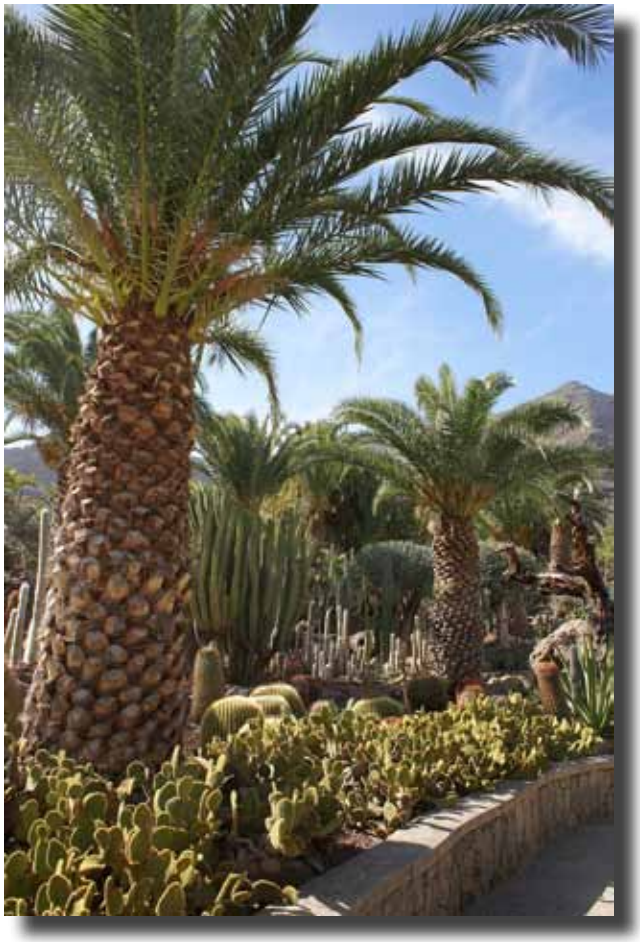

Et par påfugle holdt også til i haven.

Så er vi nået ud til vestkysten af Gran Canaria.
Her ved Puerto de la Aldea var der en sort lavastrand.
Sandet er helt sort, men det smitter ikke af på hvide håndklæder. Sandet er meget let at ryste af håndklædet og børste af fødderne. Til gengæld kan det blive meget varmt af solens stråler.

Dagen efter kørte vi ind midt på øen.
Her var meget goldt.
Vi kom forbi et picnic-areal ved en kunstig sø (vandreservoire til de store byer nede ved kysten).
Vi kom igennem et par småbyer, hvor vi kikkede på deres kirke, fik os en kop kaffe og så os om i de små gader.

Vejene er ikke særligt brede. Til gengæld er de klistret op ad klipperne.
Det er forøvrigt et yndet sted at træne for cykelryttere. Vi andre skulle hele tiden passe på, at der ikke kom en cyklist "høvlende" ned ad bakken.

Hvor mon vi er?

Picnic-areal ved en inddæmmet sø.

Blomstrende mandeltræer.

Kirken i San Bartolome de Tirajana.

En lille gade i byen Fataga.

Så er vi på vej hjem igen.
Langt nede ved kysten kan man se “Dunas de Maspalomas” en ørken med sand fra Sahara.
Der tager vi ned imorgen.

Sådan var udsigten fra vores balkon den 6. februar.

Den 7. februar kørte vi en lille tur til marked i Maspalomas og gik en tur ud til vandet igennem ørkenen Dunas de Maspalomas.

Der VAR meget sand i den sand-
kasse.

Turist på afveje?

Sand overalt.
Det blæste en del, men det lykkedes da Karen at komme i vandet.
Vi lå lidt i sandet, men det var umuligt at finde læ, så vi blev mere eller mindre sandblæste.
Til sidst gav vi op og TRAVEDE hele vejen tilbage i højt solskin.
Sand i ører, øjne, næse, mund og tæer, men så har vi da prøvet det!!

8. februar.
Tur til nordøstøen

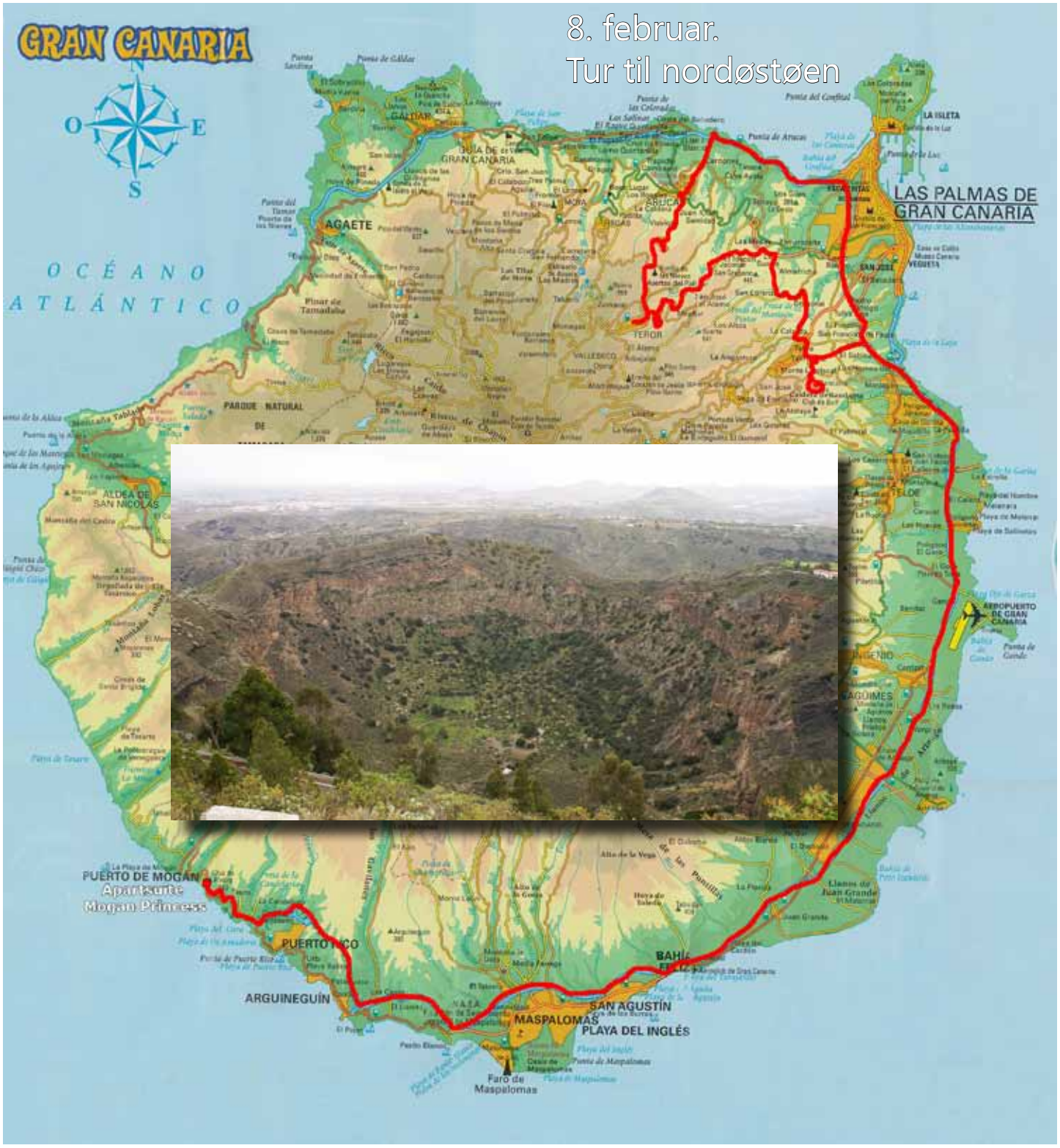

På denne tur kørte vi op til øens eneste krater Pico de Bandama. Hullet er 200 meter dybt og 1000 meter i diameter.
Man kan gå derned på under en time, men det gjorde vi nu ikke!

Der var en fin udsigt ind mod
Las Palmas.

Vi besøgte også en botanisk have.
El Jardin Botánico de las Islas Canarias.

I byen Teror besøgte vi byens kirke med Den hellige jomfru.

Byen med det frygtindgydende navn er hjemsted for en fredelig, katolsk madonna, La Virgen del Pino, hvis figur svæver som en lysende åbenbaring over de dødelige for enden af det halvmørke kirkerum i Basílica de Nuestra Señora del Pino.
Hendes museum huser et stor samling gaver fra hendes tilbedere, lige fra sabler og militærordener til legetøjsbiler, breve, smykker, ure og en FN-baret.

En perlerække af fine, antikke palæer i traditionel, kanarisk byggestil med træbalkoner overdækket teglsten samt hushjørner, døre eller vinduer indrammet af rå basaltsten har gjort Teror til en af Gran Canarias smukkeste byer.

Vi ville gerne have været inde og se denne kæmpekirke: Iglesia catedralen i Acuras, men den var desværre lukket.

Vi sluttede dagen af med en tur på vores lokale strand

Den 8. februar så solnedgangen sådan ud!

Den 9. februar kørte vi igen en tur ind midt på øen. Denne gang var målet øens højeste punkt Roque Nublo, der befinder sig sådan cirke i centrum af øen.

Her er toppen – forsvundet i skyer.

Man skulle være hurtig, hvis man ville have et kig op til toppen. Der blæste en strid vind, og skyerne kom i en lind strøm ind over klippen.

Fra klippetoppen, der ligner en kæmpemæssig altertavle, som spidder himlen over øens geografiske midte, er der en skøn udsigt over det meste af Gran Canaria. Fra parkeringspladsen er der en sti op til – og rundt om spiret. Da der blæste en stærk og kold vind (ca. 3 grader) undlod vi at gå derop, men nøjedes med udsigten fra parkeringspladsen.

Lige et kig mere inden vi forlader toppen.

Vi kom forbi byen Tejeda.
Her holdt vi ind for en kop kaffe og et kig på deres kirke.

Det var et meget fint og lyst kirkerum

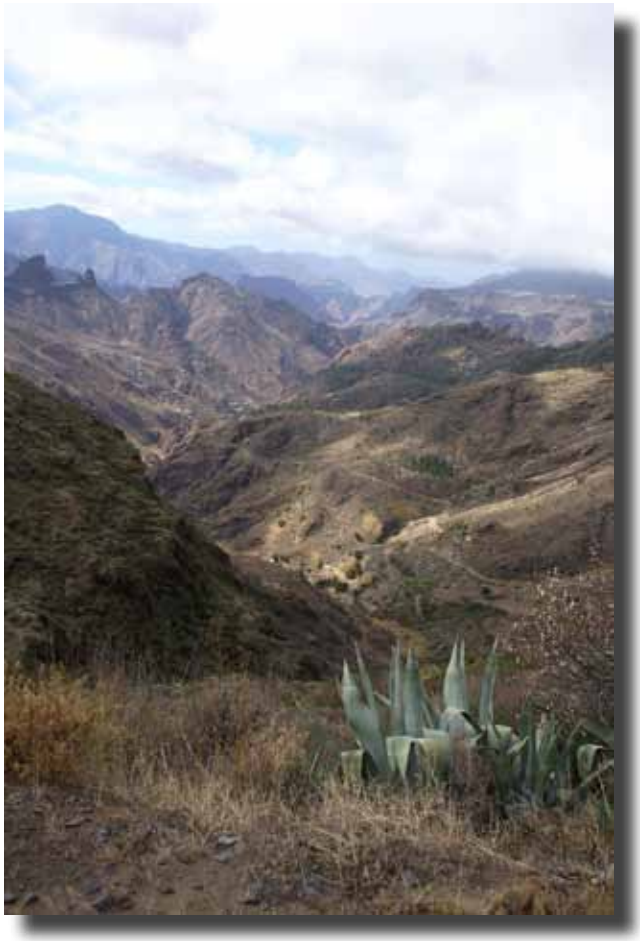

Endnu et vandbassin i bjergene. Som man kan se på bjergvæggen, er der lidt lavvandet, selvom det burde være fyldt op her lige efter vinter.

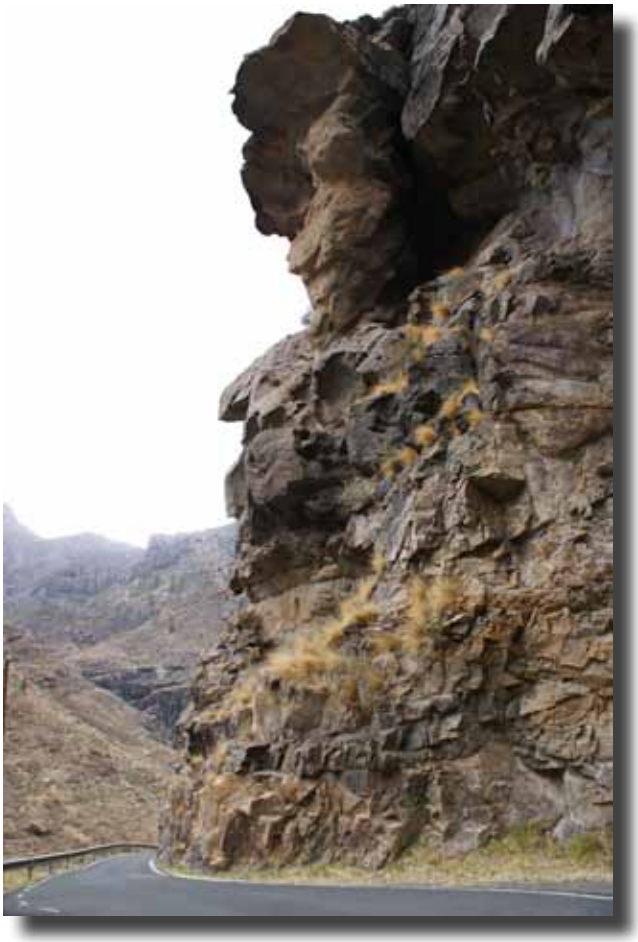

På hjemvejen kørte vi ned til Puerto de Mogan, den havn, der ligger tættest på vores hotel.
Her så vi på bådene og spiste ude på en fiskerestaurant yderst på molen.

ude fra restauranten var der en god udsigt over til vores hotel. Her kan man rigtig se, hvor langt oppe på klippen, det ligger.

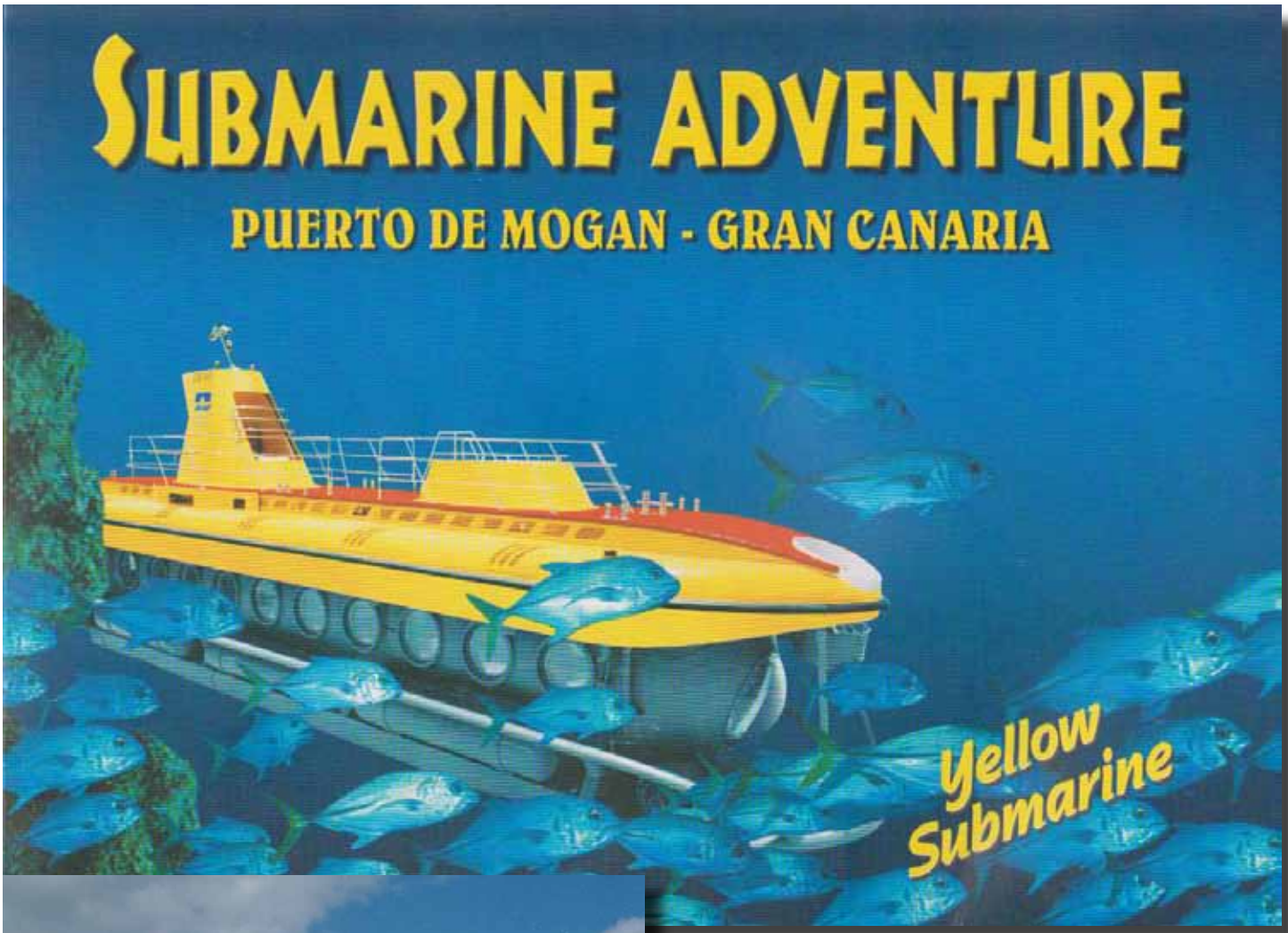

Den sidste dag kørte vi igen til Puerto de Mogan for at få en tur ned i dybet med denne u-båd. Det hvide skib er et følgeskib, som hele tiden lå lige over ubåden, mens den var neddykket.
Vi sejlede en tur op og ned langs kysten ca. 20 meter ned.

Vi var nede i ca. ½ time og så på fisk og gamle vrag.

Ubåden havde et søsterskib, der lå på land. Her kunne vi lige danne os et indtryk af, hvordan den så ud.

Der var marked i Puerto de Mogan lørdag formiddag.

Ved Puerto de Mogan var der også en fin badestrand.

Vi sluttede dagen af med en gang fiske-fodrensning.
De små fisk fik et kvarter til at rense alt de døde hud af vores fødder – og ja, det kildrede da lidt, men var ellers ret behageligt.